

HOFFMALERE: Karl Helge Vannebo veileder leder av Blindeforbundet i Finnmark, Stein Wiggo Olsen. Olsen er en av mange malere som har produsert en hele utstilling med kongeportretter. Begge foto: Vibjørn Madsen

Blind kongekunstner

KIRKENES: Blinde Stein Wiggo Olsen begynner å få draget på malingen. Hjemme har han malt en garasjeport og i Kirkenes har han prøvd seg som hoffmaler.

Vibjørn Madsen
vm@finnmarken.no

Kongen ble malt på Frivilligsentralen i Storgata i Kirkenes. Det skjedde slik:

Karl Helge Vannebo stiller seg opp foran et lerret. I hånden har han et fotografi av Kong Harald fra Kongens yngre dager. Til venstre står lederen av Blindeforbundets fylkeslag i Finnmark, Stein Wiggo Olsen.

Olsen skal føre malerpenselen og fargelegge kongeportrettet som er skissert på canvassen.

Tilskuerne undrer. Hvordan får man en blind mann til å male?

Vannebo legger Olsens pekefinger på lerretet og lar den følge Kong Haralds hodeform. Samtidig legger han sin egen finger på Olsens hode og lar den gjøre samme bevegelse.

Uten sløyfe

Hodeformen, øynene, nese og ører blir angitt. Så kommer turen til skjortekrage slips og jakke.

– Bruker ikke kongen sløyfe? undrer Olsen.

– Nei, på dette bildet har han latt sløyfen ligge hjemme, svarer Vannebo.

Hvor gammel kan Kongen ha vært da bildet ble tatt, undrer Olsen. Rundt 40 er konklusjonen.

Så flyttes fingrene til skulderpartiet.

Jakken skal avgrensnes for det er her Olsen skal legge den første fargen. Paletten gir flere valgmuligheter, men hoffmaler Olsen er ikke i tvil. Kongen er en konservativ mann. Jakken må bli blå. Og blå blir den.

Det har bare tatt noen minutter, men mer enn ord forklarer episoden meningen med prosjektet «Vi maler Kongen».

Isbrytere

– Vårt mål er å fungere som isbrytere og åpne for samtale. Vi vil bryte ned fordommer og oppfatninger som hindrer dialog, sier John-Tore Martinsen om prosjektet som har seilt med hurtigruta fra Bergen til Kirkenes, samlet folk til dialog og produsert et betydelig antall malerier av kongen.

Martinsen er daglig leder i kultursenteret Sisa i Alta, organisasjonen bak «Vi maler Kongen».

Behovet for isbrytere bekreftes av Stein Wiggo Olsen.

Som synshemmet har han opplevd hvordan frykt kan gjøre det vanskelig å få en samtale i gang.

– Når man treffer en synshemmet er de viktig å huske en ting. Syns-

hemmede er som folk flest, veldig forskjellige. Det eneste vi har felles, er synshemmingen, sier han.

Olsen er ifølge egne utsagn både gløgg og frampå, og ikke redd for spandere litt ros på seg selv.

– Å få være med å male Kong Harald var en storartet opplevelse. I fjor prøvde jeg meg på garasjeporten hjemme. Jeg er imponert over meg selv, sier han med et smil om munnen.

Han ønsker at flere synshemmede skal få sjansen til å treffe mer folk, bli tatt opp i nettverk og få nye opplevelser.

Blindforbundet har et fylkeslag i Finnmark, men ingen lokale organisasjoner.

Et aktivitetstilbud for synshemmede i Sør-Varanger og flere andre kommuner i østfylket står høyt på Olsens ønskeliste.

Inviter oss med

– Vi har alle behov for å treffe nye folk, og å omgås andre enn de vi har rundt oss daglig, sier han og oppfordrer organisasjoner og folk flest til å invitere blinde og synshemmede med på aktiviteter.

Passasjeren på hurtigruta «Trollfjord» som snudde i Kirkenes torsdag, har virkelig blitt aktivert av «Vi maler Kongen».

Ikke bare har de kunnet bevitne hvordan synshemmede, flyktninger og andre har fargelagt og utformet portretter av Kong Harald. De har også selv blitt dratt med.

Europeere og asiater i fellesskap har flettet 200 armbånd av bomull-

BÅND: John-Tore Martinsen, daglig leder i kultursenteret Sisa vil knytte bånd mellom folk.

stråd som de har fått med seg hjem som et varig minne om turen.

Kongen på tur

Ett annet minne fra prosjektet blir en vandrestilling. 40 kongeportretter skal sendes ut på en vandrestilling på biblioteker i Finnmark i oktober. Ett av bildene kan bli landskjent. Det skal gis til årets TV-aksjon i regi av Amnesty.

For lokalsamfunnene som er besøkt, blant dem Kirkenes, er håpet at prosjektet har gitt et lite bidrag til

å skape et bedre lokalsamfunn med sterkere engasjement og tettere samarbeid på felter som psykisk helse, rusomsorg, integrasjon av innvandrere og tilbud for blinde og svaksynte.

– Å skape et nettverk for folk er svært viktig, og vi er mer opptatt av respekt enn av integrering. Vi har valgt å fokusere på vår folkekjære konge fordi han har sagt at Norge skal være et trygt og godt land for alle, sier Sisa-leder John-Tore Martinsen.